

דברי הימים

ירושלים, כ"ז בתשרי ג' ש"ז ליצירה

יום חתן חורה היה היום הגדול בהר סיני, בו נתן לנו משה את התורה אשר קבל מיד אלהים. אז ניתנו לנו תורה, חוקים ומשפטים, או גם אמר כל העם פה אחד נעשה ונשמע. אולם כל דברי ימינו מאז מלאים הוכחות שהעם יום קבלת התורה ועדים הנאיבים הרבים אשר שלח אלהים בנו כדי להעניש, ועדים החורבנות, חורבנות של שומרון וחורבנות של ירושלים. גם אם קמו לנו מלכים גדולים כדוד ושלמה, גם אם נבנה מקדש מפואר, גם אם היו חורי בתשובה כראשינו ומלכי צדק כעזריאל וחזקיהו — חורו אבר-ימינו ומורו ומרדו ונתנו כתף מרעית' כאשר אמרנו שלשנו בדברי הוידי הגדול. לא יקינו סולת מנוע, ובין חג לחג חיינו על פי דרכי פלשתים ומצרים ואשור ובבל.

על כן גדול לנו היום הזה שעבר עלינו אתמול וראוי הוא לעמוד לדורות כמשלים למות תורה, על היה לנו היום הזה יום קבלת תורה. היום הזה השלטנו על עצמנו את חוקת התורה כחוקת הארץ, כחוקת חיינו, לא רק בימים שבת ומזקת כי אם גם ביום חול ומעשי-חול, לא רק בימינו לבין אלהינו שבשמים, כי אם גם בימינו לבין עצמנו בארץ, לא התי עוד שבת קודש לאלהים בלבד, כי אם קודש לאדם לכל יעשה בה מלאכה ולכל יטיל בה משא על אחרים.

ועין כי מעטים אנו, ועין כי רפופים אנו עדיין בחיי תורה ומצוות, ועין כי פרוה נפשנו לכל רוח זרה, סגר עלינו עורא תומתים על ידי איסור חמור של נישואי בנות נכר, למען לא נתעה אחר מעשיהן ולא ננטה מדרך החיים אשר צייתה לנו תורת משה.

כך לשוא התפארו על היותנו עם סגולה. לא מעצם טבענו עם סגולה אנו כי אם כפימנו את התורה הוואת לא כי טובים אנו מאחרים בהר בני אלהים כי הולטן נהיה טובים. בחירה מותנית, סגולה על הנאי והן אלה דברי הא-רון לנביאים מלאכי אשר הקריא באזנינו עורא אתמול: והיו לי יום אשר אני עושה סגולה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו הטובד אותו. אם נעבוד את ה' — אנו סגולים, אם לא נעבוד — אנו — כבני כושיים, כדבר ראשון לנביאים — עמוס. תורה זאת וחוקים ומצוות אלה הם אשר ישו לחיינו טעם ויופי וכוה, הם יעשונו לעם החי על פי ארחותיו, כחשעים שנה עברו מאז החלטנו לשוב אל האדמה שלנו אך רק מיום אתמול שבנו גם אל השמיים שלנו, זו אדמת-הרזה.

לאחר אשר חגגנו את חג כריתת האמנה, חידוש הברית בימינו לבין תורת משה ולאהר אשר הקיפנו עורא חומה שתגן עלינו בפני רוחות רעות וזרות, שתתן לנו בטחון-הרזה. בחוג מור את הנכות הנזמה אשר הקים נחמיה חומת ירושלים סביב לירושלים למען תת לנו בטחון הגוף. נהגו וברוך שנאת-גברים, בדרך הרזה ובדרך הגוף, בדרך אהבת-ההלשנה, בדרך ערוב אמונות ובדרך שפיכת דימו.

הנהגה וכינו בימים אלה לביצור כחול ומכופל, ביצור ברוח ובגוף כאחד, ושניהם משתלבים זה בזה ללא הבחן עור, כי כאשר אתה הוא אלהינו ואחד היה אברהם איבנו, ואחת היא חורתנו כן אחד הוא ביצורו של הרזה עם ביצורו של הגוף ואחת היא ירושלים של מעלה עם זו של מטה.

מעשה המלאים אשר חולל זה האיש נחמיה יתב בוכי רוננו לא רק בערכו העצמי של ביצור החומה לבטחוננו במשך חמשים ושנים יום בלבו, כי אם גם כמותה לירכי תהנה ולכוחו של מעשה לאומי הנעשה במאמץ ובגיבור העם כולו. אכן רבים פסקו אם יש בעם הזה עוד כוח לכמו אלה. רבים אשר העלילו — ואנחנו בעצמנו טיענו לכך — כי אין כוחנו עוד אלא בבני ובבוכי ובושם ובמיריבי אחים. הין כל הימים ימייקטנות ימי פרוה. והנה בא האיש אשר הבין להקר מתוכנו את הסגולות הטובות, ודאי שלא בתחנות ובקשות כי אם בצו הכפיה פעל, אך לאחר שיתן הצו ולאחר שראינו כי אין בו הפליה בין עשיר ורש, בין שר בעל-מלאכה, בין בהן ואכר, ולאחר שראה העם כי אין הוא עצמו נחמיה הפכה לא ינום ולא יישן ולא ינוה, לא ביום ולא בלילה, כי מופת הוא לעם, הפכה הכפיה להיות לשמחת לבב והעבודה נעשתה בלהט ובדבקות. כל הן לא תעלות בבל ולא ארמנות פרס אנו בונים כי אם את עירנו ירושלים למבצר לנו ולעם.

כי אם מעטים אנו עוד היום ורבים מאתנו פורוי יש-ראל — ראל — כי גם אם לא תקף היום תומת נחמיה אלא את עיר דוד ואת הר הבית —

רק גריענה של גאולה נשתל על כן ייקר לנו שבעתים, על כן גגן עליו שבעתים ושבוע, על כן גם נתאכור אל נשים זרות אשר לקחנו ואל פרי בטנונו, ועל כן גם נתאזר כוח לעבודת פרך בשדה ובצרי, בנשיאת עול מצוות ובהנפת השלת, כי לא על עצמנו אנו נלחמים, כי אם על אשר עמנו ועל אשר איבנו עמנו היום, על העתיד אנו נלחמים, על עתידה של ירושלים ועל עתיד העם כולו.

פרידה מן האותיות (מכתב מאת תלמידי)
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ ק ר ש ת
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ ק ר ש ת

עזרא ונחמיה

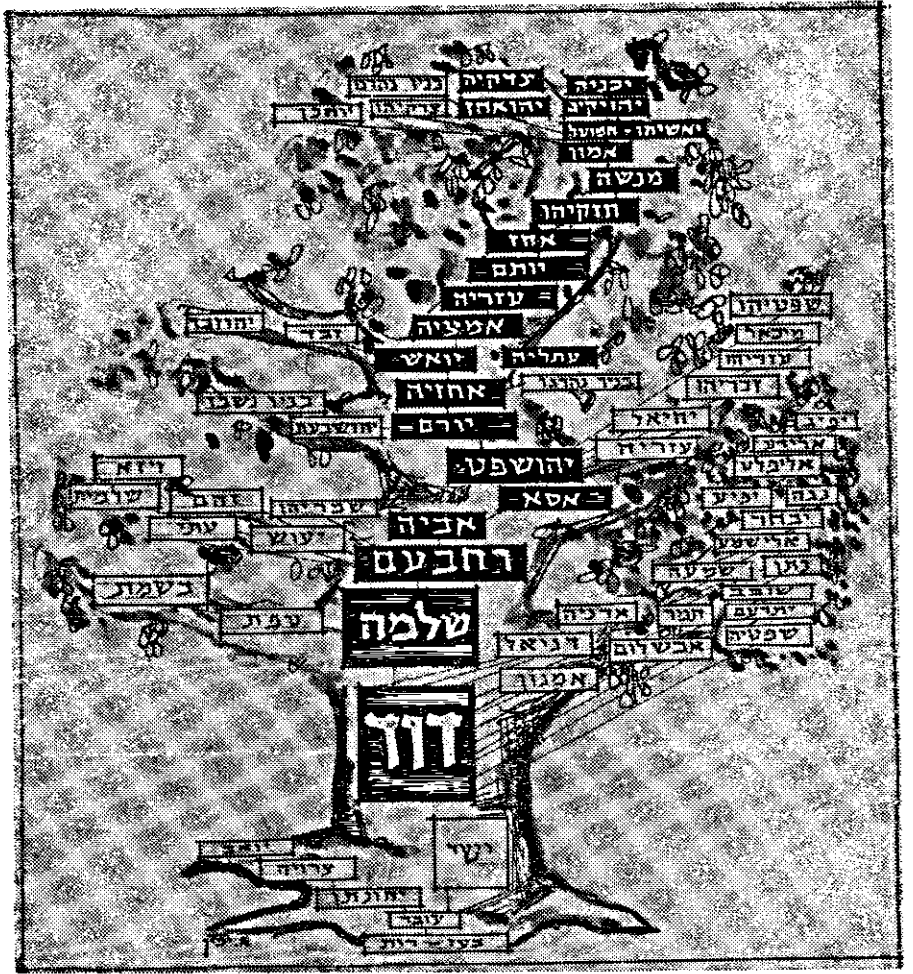
שתי דמויות

האיור לסייע בידי כחמה יהודה שהוא בעלת בריתה הנאמנה של מלכות פרס.
מיו הראשונים בירושלים עברו כמעט באלמוניות, הוא חיב היה להפתיע את אייביה של ירושלים, על כן הכתוב בה שלשה ימים ושלושה לילות כדי להכיר מקרוב בה ולפעולה מהירה ויעילה בטרם יספיק סבבל להפעיל את קשריו והשפעתיו. מלך פרס הוא כאחשדרוש בשנתו גרה ולבנה המה. עי אשר מצא שעת כושר לחלות את מני מלך פרס ומני המלכה — שנה שה אליו חסר באופן מיותר — ונתן לו לצאת לירושלים, ולא זו בל בד אלא שירושלים הועלתה לדרגת פחה בלתי היתה עוד מושפלת ותלויה בשכם, ואף ליווי מוויין נתן לו ואיגרות אל ראשי השלטון בכל

את הרשות לצאת לירושלים ולב-נוהה מחורבותיה.
זעזוע עמיק עבר עליו כשהופיע אחיו חגיי בראש הממשלת הירושלית של ירושלים. הוא ראה את עצמו כבוגד בעיר אלהים, הנה הוא עומד כאן בבית מלכות פרס ונתן את מיטב עצמו ומרדו לאחריים ולו גם הטובים שבגויים. עיד גויים בגוייה על תלה ועיד אלהים חרבה.
מאוורו רגע לא נתן תנומה לעפי עפיו שנתו גרה ולבנה המה. עי אשר מצא שעת כושר לחלות את מני מלך פרס ומני המלכה — שנה שה אליו חסר באופן מיותר — ונתן לו לצאת לירושלים, ולא זו בל בד אלא שירושלים הועלתה לדרגת פחה בלתי היתה עוד מושפלת ותלויה בשכם, ואף ליווי מוויין נתן לו ואיגרות אל ראשי השלטון בכל

גזע דוד מלך ישראל חי וקיים

על האמנה חתם אתמול כאחד הראשונים גם חטוש מבני בניו של דודובבל בן שאנתאיאל בן הויכין, אם אין מלוכה בישראל, גזע דוד שריר וקיים.

ואלה המלכים אשר מלכו בירושלים מדוד בן ישי עד צדקיהו.

נבואתו האחרונה של הנביא מלאכי

עו נקדורו יראי ה' איש אל רעהו וישקב ה' וישקע ויפסב ספר וקרן לקניו יראי ה' ולחשבי שמו.
היו לי —
אמר ה' צבאות — ליום אשר אני עשה קנלה וקמלתי עליהם כאשר יקמל איש צל קנו קעוד אותו.
וישקטם ויראיהם ביו צדיק לרשע ביו עבד אלהים לאשר לא יצדו.
כי הנה היום קא פטר פגמור, וקני כל זדים וקל עשה רשעה — קש.
ולקטם אתם היום קא פטר פגמור, וקני כל זדים וקל עשה רשעה — קש.
אשר לא יצוב להקשר וקפני.
וקרטה קמ: יראי שמי שקטם קצקה ויצאקם וישקטם קנלי פרקס וישקטם קרשעים פי יקני אפר סטס פחות קנליים ביום אשר אני עשה, אמר ה' צבאות.
יקרו חונך משה אפר צויתי אותו בחכב על כל ישקאל וקטים וישקטם.
הנה אנכי שלח קמם את אליה נקביא לקני ביא יום ה' הקדול והנורא.
והשכיב לב אבות על קנים ולב קנים על אבותם קן אבוא והפייה את הקצין קרם.

אכלת שום סגולה מצוינת הא להבלת הפמייה רבייה, מהלכת שד מועה שעורא בבואו מבבל ובראותו את דלות הישוב יעץ לבני יהודה להרבות בגידול שום ובאכלתו כדי להגדיל את אוכלוסית הארץ.
בח סנגוט הצליחה לרכוש את לבו של יהודע בן אלישיב הכהן הגדול, הצעיר הוא בן שבע עשרה ועוד מעט וצריך היה להכנס לעד בדת הקודש כדי להתכונן לרשת את מקום אביו, אולם בימים האחד רובים החל להעלים לימים רבים מן הבית ומפי עדים נודע שהוא מופיע בסתר בבית סבבל בשכם מוסרים שנחמיה הודיע את אלישיב הכהן הגדול שבאם יתאמת הדבר ובנו ישא את בת סבבל, הוא יד חק מהקודש מהכוחה ומירושלים ללא משוא פנים.

ואו היתה בראש המשפיל עצמו — ישמר הגדול באמת יעשה את עצמו כאסוקטה הנדרסת.
קונג פריטסה
האדם הגדול מחפש בחוך נמשא, הקטן אצל אחרים.
ללמוד מבלי לחשוב הוא עכודא שוא.
מחשבה בלא למוד —
זו רעה תלמ.
את החיים אינך מכיר, כיצו תרצה לדעת מהו מות?

מנהיגינו שגו

איש יהודה אני משבי ציון דוקא ולא מהנותרים בארץ שבאופן סבעי נוסתים חבב לשומרונים יותר מעולי בבל ואף על פי כן אני בא להביע את המיהתי על הקו שבו נקטו מני ויצינו מאז וזכובל ועד עורא ונתמך יה כיחם לאחיו השמרונים. איבנו משוכנע שאכן מוצדקת היתה הרזה קחם מלהשתתף בבנין המקדש. עצם פיתוחם היתה בה הכרה בעליונותה של ירושלים, כלומר חרסה על כל השילוב שבעבר, (אל נשכת שמכחרי תם של תושבי ארץ שומרון הם צבאני שבטי הצפון השמרונים). וכי כה הלשים אנו באמונתנו שנחשוש קן נלמד מדרכיהם ולא הם מורכרי נו? וכי כה מרובים ועצומים אנו שובל להתיר לעצמנו דחיות יד אחים? וכי כה מעטים צרינו וכה בטוהה לעולמים ידיות מלכות פרס שובל להוסיף אייבים על אייביו, והה רבים מאוד אחינו בגולת בבל, אשר אף לא חושבים על שיבה למר לתם ומסתפקים ב.רמי כפרה, בתרבות לירושלים, וכי לא טובים מהם אלה בני שומרון שרוצים יוד עמו לבנות?

מאמרותיו של לארטסה

דברת אמת אינה יפה דברת יופי אינה אמת.
אדם בעל-עירך הוא ללא-מאבק, אדם נאבק הוא ללא-עירך.
חכם אינו מלומד, מלומד אינו חכם.
האדם המושלם אינו צובר הוא מפור ורוכש.
נותן מתן לאדם הוא עשיר, ארוחו של עולמכל: התמשרות ללא קרב, ארוחו של אדם: מעשה ללא כפיה.
חינוך עצמי, היא השאיפה להסתגלות ומרכיבאל את התהום.
הרשב להודיות, כיסוד התברכה מוביל לסדר נפשי פנימי; בינת אמת מובילה לביטול ערך המדע; להיות חלקן ההתפתחות פירושו: ליצור ולא לרכוש, לפעול ולא להרויח, לעלות ולא לשלוט.
זה דרך טאן.
אתיה טוב עם טובים, אתיה טוב גם עם רעים כדי שהיו טובים.
תהיה מן האחרונים

אגרות למערכת

ליוי הקטנים והראיית להם: ראו! את הקטע הזה בחומת ירושלים עשה אייבם וכאשר תגדלו והיו לכם בנים ובכדים תובילו אותם למקום הזה ותרואו בנאות: ראו, קטע זה שבחומה, שבביצור ירושלים, עשה זקבם ואבי זקבכם, וישקו הנכדים והיגנים את האבנים האלו שהושקעתי בהם את זעתי.
ברוך יהיה נחמיה אשר לא חס עלינו הטיל עלינו עבודה ברוכה זה למענו ולמען לירינו אחרינו, שמעתי בן ירוחם האורג למה תגרשוני?
בת שכם אנכי, אבות אבותי מצד אמי מבני ישראל היו, עובדי אדמה בהרי אפרים מאז נבששו בידי הר שש על נון, אחר מאבותי לפני שלשה דורות נשא אשה מבנות כות אשר הגולו ממלדתם לארץ שומרון, זה חמש עשרה שנה שוישאתי לתושבי ירושלים וילדתי לו שלשה בנים ובת אחת, וכאשר הלכתי אחר אישי כן הלכתי אחר אלהי, אלהי יהודה ירושלים בלבב שלם. ועתה יצאה עלי הגויה הרעה הזאת לבי טוש את בעלי ואת ירושלים.
הנה רצונו של ה' זה מה עתל בכפי ומה חסא בילי כי ייתומו מאב? וכי מה ירע חלקי מהלקה של רות המואביה? ולמה יבולע לי יתור מעבד אשר אבר, אהבתי את ארונג' ורדעתי את אנו ואין נגרשים אר תו, מסכימה אני להיות לאמה נר צעת לאישי אשר אהבתי ובלבד שלא יגרשוני, אותי ואת ילוי, אנא חוסו על בית ישראל!
שלמיה אשר יונבר

ליוי הקטנים והראיית להם: ראו! את הקטע הזה בחומת ירושלים עשה אייבם וכאשר תגדלו והיו לכם בנים ובכדים תובילו אותם למקום הזה ותרואו בנאות: ראו, קטע זה שבחומה, שבביצור ירושלים, עשה זקבם ואבי זקבכם, וישקו הנכדים והיגנים את האבנים האלו שהושקעתי בהם את זעתי.
ברוך יהיה נחמיה אשר לא חס עלינו הטיל עלינו עבודה ברוכה זה למענו ולמען לירינו אחרינו, שמעתי בן ירוחם האורג למה תגרשוני?
בת שכם אנכי, אבות אבותי מצד אמי מבני ישראל היו, עובדי אדמה בהרי אפרים מאז נבששו בידי הר שש על נון, אחר מאבותי לפני שלשה דורות נשא אשה מבנות כות אשר הגולו ממלדתם לארץ שומרון, זה חמש עשרה שנה שוישאתי לתושבי ירושלים וילדתי לו שלשה בנים ובת אחת, וכאשר הלכתי אחר אישי כן הלכתי אחר אלהי, אלהי יהודה ירושלים בלבב שלם. ועתה יצאה עלי הגויה הרעה הזאת לבי טוש את בעלי ואת ירושלים.
הנה רצונו של ה' זה מה עתל בכפי ומה חסא בילי כי ייתומו מאב? וכי מה ירע חלקי מהלקה של רות המואביה? ולמה יבולע לי יתור מעבד אשר אבר, אהבתי את ארונג' ורדעתי את אנו ואין נגרשים אר תו, מסכימה אני להיות לאמה נר צעת לאישי אשר אהבתי ובלבד שלא יגרשוני, אותי ואת ילוי, אנא חוסו על בית ישראל!
שלמיה אשר יונבר

נחמיה - תודה

אודה ולא אבוש! החלה הרזה לי הדבר והציאי אותי מביט המלאכה שלי והטילו עלי עבודת פרך שלא הירגלתי בה של ליבון לבנים ובין חומה, שמונה-עשרה שעות רצופות כמעט נאלצתי לעבוד ולא מעם עבר רהור לבני שאין זו אלא עבודה ומה לי אם שם המעביד שם נכרי אולם כיום, עם תום העבודה לבי מלא שמחה ונאות על שהייתי שותף למעשה הגדול, וכבר הגבלתי את

משהעיה בן צדקיהו

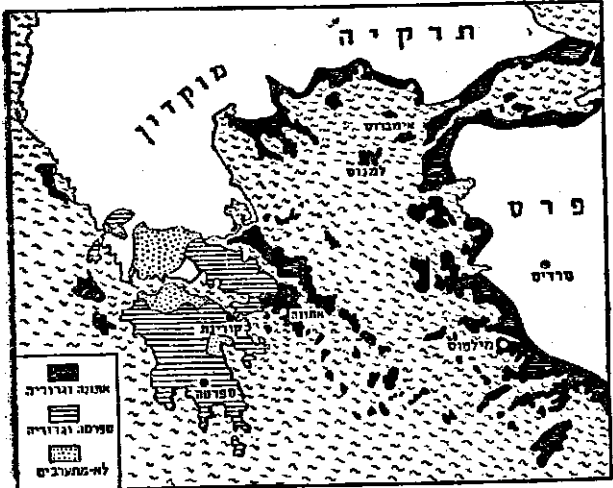
Table with 4 columns and 10 rows, containing Hebrew characters and symbols.

כמה זמן ימשך עוד "שלום 30 השנה"?

אויבותיה של אתונה מאשימות את פריקלס בהכנות מלחמתיות

לה בסופו של דבר בתורה או כל השתים שיפוטו זמנית. מצב הרוחות באתונה ובארצות הפלופונזים משתקף בשאלות ההלכות ונשנות בכל מקום: כמה זמן ימשך עוד "שלום 30 השנה"?

מאת סופרנו באתונה
רק שנה אחת עברה מאז נחתם "שלום 30 השנה" בין אתונה לבין אויבותיה הפלופונזיות, וכבר הולכת וגוברת המתחמת בין שני הצדדים והחשש מפני פעולות-איבה מחדשות מכרסם כאן בלבבות.

התפרוץ מלחמת פילופונזי שנייה?

עלמה לחמו אתונה וספרטה?

הקטנה, ובפרט - מילוס, הפכה אתונה למרכז מסחרי משגשג במיד רבה ראשונה. מסחרה פרח, ציף גדל, והיא הפכה למשולת באימפריה של מדינת. בזמן שאתונה הנהגה מדיניות כלכלית, עינין לגמה ספרטה את המרק השחור בזכותה, היא עלמה מכל ההתקיימות שנתלה בעינין יון ההמטיה לבצע מפקדות גדול מעיקות ומקשות על המסחר.

מאת פרשטנו המדיני (ביון)

לאחר גירוש הפולשים הפרסיים ונתרו ביוון שני כוחות חזקים - אתונה ויוון קו. ה"שלום" של נחשת היה מבוסס על רצון טוב, אך לא על ניתוח והבנתו של המצב המדיני. שכן הגיבורים בין שתי המדינות היו כה תרופים, שאי אפשר היה להשלים ביניהן. מאז התורכן שירד על ערי אסיה

"האטום" - יסוד העולם

אתונה - פילוסוף צעיר בשם דמוקריטוס עורר בחוגי החכמים האתונאים סערה בהעלותו את הרעיון שהעולם כולו מורכב מסוד אחד שהוא חמרי אינו מתחלק ואי-גו משתנה. החלקיק החמרי הקטן ביותר נקרא בפי דמוקריטוס בשם "אטום". כל החברים בעולם, מן המין עד הברדלס, מן האוויר ועד לה, כולם מורכבים מאטומים. פרי השוני בין התרועעות השונות בטבע הוא פרי הכמות השונה של האטומים.

תורה חדשה זו על מבנה העולם הרעיוני את הפילוסופים; ביהודי עוררה התנגדות בחוגי תלמידי של דמוקריטוס. אשר תורתו בנתיב על התיאמות של "הכל שוק" שלפיה אין תחומי יחידה סטטיסטית. דמוקריטוס השמיץ את תורתו לאחר שרבו ממסע במושך בארצות שונות. שבע שנים בילה במצרים.

פריקלס בסכך החוק איסור נשואי תרופות-גם ביון

אתונה. שערוריה ציבורית עלולה לפרוץ סביב חיי המשפחה של שליט אתונה פריקלס, אשר גרש את אשתו הראשונה על מנת לשאת את אהובתו אספסיה ממליטוס. כנראה פריקלס לפני שבע שנים, כלומר שלוש שנים לאחר פעולתו הדומה של עזרא בירושלם - חוק אשר לפיו אסור לו לאווד אתונה לשאת אשה שאינה בת אזרחים אתונאים. חוק זה בא כדי לשמור על אנשי אתונה מפני טמיעה בנדרים וסותרים דרים המציפים את הארץ.

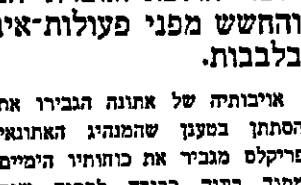
כעת התכבד פריקלס עצמו ברשיתו של חוק זה. הוא התאהב באספסיה, אחת הפילגשים היפות ביותר שראו את מות אתונה. נוסף לישיה מצוינת אשה זו בשאריות במדה בלתי רגילה. כל הפילוסופים היוונים, האמנים וההיסטוריונים מבקשים את קרבתה, כי ערנותה הרוחנית, חכמתה ושנינותה לשונה מושכים אדם אליה בחבלי קסם. לפני ארבע שנים היא הוואשה בכפירה ובכ"ז רי לגלוג כלפי אלי אתונה, אולם היא ניצלה מעונש או גירוש תודות לבעל-חסותה האוירי פריקלס, יש אומרים שיהא גם בכל העניינים הפוליטיים של הארץ.

אחבתו של פריקלס אליה אינה עניין של סוד. ואף על פי כן לא חשב איש שהוא יעז לשאתה לאישה. והנה נעשה מעשה שאין לו גרש אתונה אלא רצון זה: פריקלס גירש את אשתו הראשונה. עתה מצפים לסערה גדולה באסיה המרעצה הקרובה שתוציא כלי ספק להוכיח לו למחוקק את חוקי.

הירודוט זכה בפרס ספרות

נוטש את הספרות ויוצא להתישבות?

אתונה. פרס ספרותי בכך עש

הירודוט הוא בן 40. יליד קארואסטוס שבאסיה הקטנה. גדל חת הכיבוש הפרסי. מעניויו הרב הוא כשרונות ספרותיים ונטיה לבדיקה. עבר את רובו של עולם ההקצין מפה של כל ארצות תבל. בשנים האחרונות התמסר לתאור מלחמת יוון נגד הפולשים הפרסיים. באתונה נפוצו שמועות שהסופר הדגול החליט לצאת להתישבות לירושלם. הודעה חדשה שיסד פריקלס - טוריה אשר באסיה.

הירודוט הוא בן 40. יליד קארואסטוס שבאסיה הקטנה. גדל חת הכיבוש הפרסי. מעניויו הרב הוא כשרונות ספרותיים ונטיה לבדיקה. עבר את רובו של עולם ההקצין מפה של כל ארצות תבל. בשנים האחרונות התמסר לתאור מלחמת יוון נגד הפולשים הפרסיים. באתונה נפוצו שמועות שהסופר הדגול החליט לצאת להתישבות לירושלם. הודעה חדשה שיסד פריקלס - טוריה אשר באסיה.

משלחת ייב חוזרת לביתה מבטחיה בת מחסיה נישאת בשלישית

עשרת יהודי ייב אשר הגיעו לירושלים כדי להשתתף בטכס חתימת האמנה והיו אורחיו של הפחה נחמיה, יוצאים מותרים, לאחר חנוכת החרו מה, בדרכם חזרה לייב לאחר ששהו ביהודה וחדשים ימים והשאירו מתנות רבות בכסף והוב שנהג לטובת המקדש.

בראש המשלחת עמד מחסיה בן ירונה מראשי המשלחה הצבאית של היהודים ביב ואף כי ללא תואר צבאי בבה, כי כיוצא ה"ק"ר הצבאי הרשמי הוא כידי מצד יוון אפריסוס). כשנכנסו לבטחיה בשאלה אם אין היא תושבת לבוא לגור בירושלם, ענתה שאפשר לעבור להי גם ביב, שניה, מה תעשה ולא יתור לה להביא עמה את בעד לה המצריז איסור נישואי התערור בת - סבורה מבטחיה - אין בה כדי להכריח יהודים, כי אם ארובה למעטם, ואין איסור זה נראה לה.

פריקלס מחפה על גניבות?

האמן פריקלס נאשם במעילה אתונה. פריקלס, גדול אמני יוון המבצע את תוכניותיו המפוארות ביותר של פריקלס בקיסוס הבניינים והפסלים, הואשם בגנבת זהב

פריקלס בעיני קארואסטוס יוני היוקבט לו ליציפי האקרופוליס. אולם מתן מסך הדין נדחה לאחר התערבותו התקיפה של פריקלס שלפיה הכליכיל של הברית החדש נית ושל אתונה. הודיע בפומבי שזהו מעשה חרפה להעמיד לדין נאמן כן אלים כפריקלס, אשר כל דורות העתיד יעמדו משתאים בפני מעשי יויו.

מחסור בעצים בבית המקדש

המונעת בירוא עצים בהרי אפריים וחורב הבספי להביא עצים ממרחק, איימו ממש בהתפסקת אש התמיד ובצמצום הקרבנות. החילה היתה התנגדות עזה בקרב הסוידים לתדוש זה. שכן נראה להם הדבר כחילול הקודש. אולם באחרונה הוחמר המצב בבית המקדש דש רגלי המחסור בעצים שממות החרים לכדי שנתה השומרונים

"פרס מעוניינת ביהודה חזקה"

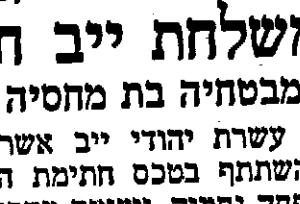
מאת סופרנו בשושן

השטנה נגד היהודים והמסקת ביון הוויכוח הירושלמי נגדו עקב הסתבכותה של פרס במלחמת שונות - מצב שהכריח אותה להרצין יתר על המדה את תושבי מפתח עבר הנתיב.

רק לפני ארבע שנים השלים מלך פרס מלחמותיו והשתלט על המצב, ומאז הולכת ומתגברת התענינותו במצבה של יהודה ור שיתנו לסייע לה להתגבר ולהתחזק.

נטיה זו בפריניות הפרסית היא שאיפשרה לגמיה לבא לירושלים כשבישרה סמכיות גרבות. בנינה של חומת ירושלים, הגבלת אוכלוסייתה, הסדרת שלטונה וכו'.

סוס משקה הם בקו האינטרסים של המלך הגדול, שמנוי וגבור עמו להושים גם להבא את כל העזרה האפשרית.

מעשה נסים: מים בוערים! נוזל סודי, נפט" יבער על המזבח

את הנוזל מספק נחמיה ממקור בלתי נודע, ונשמר כסוד כמסו. יש אומרים שהביא כמות רבה עמו ויש אומרים כי חכם פרסי שבא עמו מפרס גילה מה בארץ מעין לנוזל מופלא זה.

נחמיה דוחה שוב פגישת 4 הגדולים

נחמיה דרש כינוס הגדולים בירושלים. נחמיה המסכים לגבישה אך דרש שהיא תיערך בירושלים במקום המרכז לכל החבלים האלה. מנובלט הציע במקום זאת מקום מרוחק למדי והוא כפר אורו שבגבול המערבי בין שומרון ויהודה.

מי הם 4 הגדולים?

נחמיה - בן חכליה (חכליה), נולד בגלות בבבל, מהמשפחות המירחות. נחמיה היה מקד פרסי גבוה משקולמלך. תפקידו הרשמי הוא לראוב ליינות בית המלכה ולמונו העץ המרכזי כיוי שישמע וידע העם שלא יכול היה לראות בעיניו ולשמור באוני את מהלך כיתות האמנה. רק מעטם לפעם עברה קי ריאת אמון. אמון ואמון נודד כל העם בגלים על פני ים, בזה אחר זה, גל אחר גל.

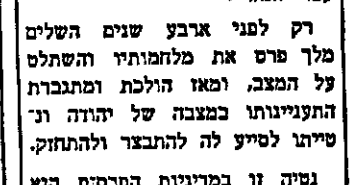
בעקבות נשואי תרופות - טמיעה לשונית

נחמיה מכה דוברי אשודית באצאה לסיור סביב לחומה נתקל אמש נחמיה בקבוצת יהודים שדברו ביהיה אשודית. נחמיה עם פמלי יתו התקרבו אל הקבוצה ושאלום למשר דבורם הלוועז בתוככי ירד שלים ובעצם היום הזה בו נכרתה האמנה הקדושה. הוקנים שבהבורה שתקו והורידו ראשיהם בבושט פנים, אך אחד הצעירים - כבן 16 - התחנף כלפי הפחה בקראו שמותר לו לדבר בלשון אמו ואמו אשודית היא. נחמיה לא הבליו על חמתו והניח את מטהו על כבו של הצעיר.

הירודוט זכה בפרס ספרות

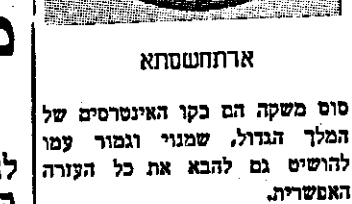
נוטש את הספרות ויוצא להתישבות?

אתונה. פרס ספרותי בכך עש

הירודוט הוא בן 40. יליד קארואסטוס שבאסיה הקטנה. גדל חת הכיבוש הפרסי. מעניויו הרב הוא כשרונות ספרותיים ונטיה לבדיקה. עבר את רובו של עולם ההקצין מפה של כל ארצות תבל. בשנים האחרונות התמסר לתאור מלחמת יוון נגד הפולשים הפרסיים. באתונה נפוצו שמועות שהסופר הדגול החליט לצאת להתישבות לירושלם. הודעה חדשה שיסד פריקלס - טוריה אשר באסיה.

הירודוט הוא בן 40. יליד קארואסטוס שבאסיה הקטנה. גדל חת הכיבוש הפרסי. מעניויו הרב הוא כשרונות ספרותיים ונטיה לבדיקה. עבר את רובו של עולם ההקצין מפה של כל ארצות תבל. בשנים האחרונות התמסר לתאור מלחמת יוון נגד הפולשים הפרסיים. באתונה נפוצו שמועות שהסופר הדגול החליט לצאת להתישבות לירושלם. הודעה חדשה שיסד פריקלס - טוריה אשר באסיה.

סוס משקה הם בקו האינטרסים של המלך הגדול, שמנוי וגבור עמו להושים גם להבא את כל העזרה האפשרית.

מעשה נסים: מים בוערים! נוזל סודי, נפט" יבער על המזבח

את הנוזל מספק נחמיה ממקור בלתי נודע, ונשמר כסוד כמסו. יש אומרים שהביא כמות רבה עמו ויש אומרים כי חכם פרסי שבא עמו מפרס גילה מה בארץ מעין לנוזל מופלא זה.

נחמיה דוחה שוב פגישת 4 הגדולים

נחמיה דרש כינוס הגדולים בירושלים. נחמיה המסכים לגבישה אך דרש שהיא תיערך בירושלים במקום המרכז לכל החבלים האלה. מנובלט הציע במקום זאת מקום מרוחק למדי והוא כפר אורו שבגבול המערבי בין שומרון ויהודה.

מי הם 4 הגדולים?

נחמיה - בן חכליה (חכליה), נולד בגלות בבבל, מהמשפחות המירחות. נחמיה היה מקד פרסי גבוה משקולמלך. תפקידו הרשמי הוא לראוב ליינות בית המלכה ולמונו העץ המרכזי כיוי שישמע וידע העם שלא יכול היה לראות בעיניו ולשמור באוני את מהלך כיתות האמנה. רק מעטם לפעם עברה קי ריאת אמון. אמון ואמון נודד כל העם בגלים על פני ים, בזה אחר זה, גל אחר גל.

בעקבות נשואי תרופות - טמיעה לשונית

נחמיה מכה דוברי אשודית באצאה לסיור סביב לחומה נתקל אמש נחמיה בקבוצת יהודים שדברו ביהיה אשודית. נחמיה עם פמלי יתו התקרבו אל הקבוצה ושאלום למשר דבורם הלוועז בתוככי ירד שלים ובעצם היום הזה בו נכרתה האמנה הקדושה. הוקנים שבהבורה שתקו והורידו ראשיהם בבושט פנים, אך אחד הצעירים - כבן 16 - התחנף כלפי הפחה בקראו שמותר לו לדבר בלשון אמו ואמו אשודית היא. נחמיה לא הבליו על חמתו והניח את מטהו על כבו של הצעיר.

שמיטת חובות של דלת העם

נחמיה נותן דוגמא אישית. - שרים ועשירים יוצאים בעקבותיו

שנים שהלחה להם כספיהם ואחר כך השביע את החורים והסגנו בוו הלשון: -ככה ינער אלהים את כל תאשי אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה עזר וריק. אמון ואמון ענו כל הנוכחים מי כפה מלא ומי בחצי פה, אך לא היה אחד אשר יעז להתנגד בגלוי להשי בעה.

שנים שהלחה להם כספיהם ואחר כך השביע את החורים והסגנו בוו הלשון: -ככה ינער אלהים את כל תאשי אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה עזר וריק. אמון ואמון ענו כל הנוכחים מי כפה מלא ומי בחצי פה, אך לא היה אחד אשר יעז להתנגד בגלוי להשי בעה.

שמיטת חובות של דלת העם

נחמיה נותן דוגמא אישית. - שרים ועשירים יוצאים בעקבותיו

שנים שהלחה להם כספיהם ואחר כך השביע את החורים והסגנו בוו הלשון: -ככה ינער אלהים את כל תאשי אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה עזר וריק. אמון ואמון ענו כל הנוכחים מי כפה מלא ומי בחצי פה, אך לא היה אחד אשר יעז להתנגד בגלוי להשי בעה.

נחמיה נותן דוגמא אישית. - שרים ועשירים יוצאים בעקבותיו

שנים שהלחה להם כספיהם ואחר כך השביע את החורים והסגנו בוו הלשון: -ככה ינער אלהים את כל תאשי אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה עזר וריק. אמון ואמון ענו כל הנוכחים מי כפה מלא ומי בחצי פה, אך לא היה אחד אשר יעז להתנגד בגלוי להשי בעה.

התרגשות בקרב הנכבדים

כשהשמיע נחמיה את הדברים פוצה התרגשות רבה בקרב החורים והסגנו. רב מעטים העזו להשמיע דברי התנגדות. נחמיה קרא לרבים הגים והעמידם להשבעה. הוא העיר את כנפי בדרו ונער את חצו לאות כי מנער הוא את כל תביעותיו מהא- נכרתה אמנה

נכרתה אמנה

נחמיה הפקיד על המשוררים במקדש. אנשי הכנסת הגדולה מקריבים קרבן יהודה. מעל בני כמות שהוקמו בקרנות הרחובות העבירו כרונים את הדב רים שהושמעו ונעשו על מנת לרמז העץ המרכזי כיוי שישמע וידע העם שלא יכול היה לראות בעיניו ולשמור באוני את מהלך כיתות האמנה. רק מעטם לפעם עברה קי ריאת אמון. אמון ואמון נודד כל העם בגלים על פני ים, בזה אחר זה, גל אחר גל.

הרכב הכנסת הגדולה הראשונה

Table with 2 columns: Name, Position. Includes names like נחמיה, עזרא, כהנים, לויים, ראשי בתי אב, נביאים וסופרים.

להר אמון, להקריב קרבן יהודה (לפני החתימה הביא כל אחד מה חותמים קרבן כהנה על חסאיו). העם עמד בצדי הרחובות להריע לכבוד ראשיו. כשעברו בראש נה מיה אחתיו עזרא והסתחו רבים לנשק את שולי בדיהם ואת עפר הארובה שעברו עליה שני ראשי העם המדוללים.